

4-daagse huttrektocht Otztal, Tirol, Oostenrijk

<http://www.europesewandelingen.nl/2010/11/4-daagse-huttrektocht-otztal-tirol-oostenrijk/>

November 4, 2010

In de eerste maanden van 2010 hebben we een route uitgezocht voor een 4-daagse huttrektocht in het Otztal in Tirol, Oostenrijk. Medio juni lag er nog veel sneeuw en was het onzeker of onze huttrektocht wel door kon gaan. Gelukkig steeg de temperatuur in de laatste week van juni flink, zodat we toch de bergen in konden gaan. Deze 4-daagse huttrektocht is een echte aanrader voor als je maar een paar dagen de tijd hebt of als onderdeel van een langere vakantie. Ervaring in het wandelen in de bergen is wel noodzakelijk, vooral voor de etappe van de Winnebachseehütte naar de Schweinfurterhütte.

1 juli 2010 Gries im Sulztal 1580 m – Winnebachseehütte 2362 m

Na het inpakken van de rugzakken en het nuttigen van de lunch zijn we met de auto naar Gries im Sulztal gereden. Het laatste stuk klommen we door de vele scherpe haarspeldbochten van Längenfeld op 1200 naar Gries op 1580 meter. Die meters hoefden we gelukkig niet meer te voet te maken.

De meegenomen wandelstokken komen meteen van pas, de route begint namelijk met een pittige klim over een rustig asfaltweggetje. Ondertussen genieten we van het uitzicht op het riviertje de Winnebach en de watervallen. Die zullen hoe hoger we komen nog mooier worden. Het bos zorgt voor enige schaduw, maar al snel zitten we boven de boomgrens. Het pad wordt smaller en steniger, we zigzaggen over de berg omhoog en volgen een pad dwars op de berg. Het riviertje de Winnebach ligt steeds dieper onder ons en de watervallen komen dichterbij. Het water van de Bachfalle Wasserfall zoekt zijn weg tussen de stenen en komt met een enorme kracht naar beneden. Het laatste stukje klimmen is vermoeiend, maar na de laatste bocht zien we de Winnebachseehütte liggen. Nog een paar stappen en we zitten op het terras te genieten van het prachtige uitzicht en een welverdiende grote cola/bier/almdudler!

2 juli 2010 Dagtocht richting Gletscher Bachfallenferner/Hoher Seblaskogel

Achter de hut lopen we langs het meertje en beginnen meteen weer met een steile klim over grote en kleine stenen. Een bankje op een weide is meer dan welkom om even bij te komen. Al snel krijgen we bezoek van schapen en berggeiten. Nieuwsgierig en opdringerig, dus we besluiten om verder te gaan. Eén van de berggeiten is op het bankje geklommen, door zijn bewegingen wankelt het bankje, dat toch niet zo stevig blijkt te zijn. Over een gemakkelijk pad lopen we naar het kruis op de Ernst Rimpl Spitz op 2507 meter. In de verte zien we heel klein de Winnebachseehütte nog liggen. We verlaten de Ernst Rimpl Spitz en lopen langs een meertje over de bergweide naar een stenig en steil pad. Het stenige pad gaat over in grote rotsstenen, een echt pad is niet zichtbaar, maar door de vele rode stippen op de rotsen weet je welke richting je op moet. Af en toe steken we een sneeuwveldje over, waarbij je soms tot aan je knie in wegzakt. Onze inspanningen worden beloond met een prachtig uitzicht op het meertje, de uitlopers van de gletscher en de besneeuwde bergen. In het heldere water van het meertje liggen nog ijsschotsen. Plotseling verschijnt er achter en boven een wolk een aantal kleuren van de regenboog. Een zeer bijzonder verschijnsel waar we erg van

genoten hebben. Via dezelfde weg keren we terug naar de hut, ook de berggeiten lopen bij onze laatste afdaling nog op het pad rond, maar vlak voor de hut worden zij tegengehouden door een hek, waar wij daarentegen wel weer welkom zijn.

3 juli 2010 Etappe Winnebachseehütte 2362 m – Zwieselbachjoch 2868 – Schweinfurterhütte 2038 m.

Aan het eind van het meertje kijken we even terug naar de hut, nog net in de schaduw gelegen, maar we zien de zon om 8 uur 's ochtends er al wel doorheen komen. Het zal een warme dag worden. Door de hevige sneeuwval medio juni zullen we bij de beklimming en afdaling van het Zwieselbachjoch diverse sneeuwvelden moeten oversteken. Om het oversteken van de sneeuwvelden te vergemakkelijken zijn we vroeg vertrokken, zodat de sneeuw nog een beetje hard is, wat prettiger is bij het lopen. We beginnen echter met een gemoedelijke klim tussen de rotsstenen over een graspad, met af en toe een meanderend riviertje, afkomstig van de gletscher. Op de omringende bergen zijn grote delen bedekt met sneeuw. Op een mooie bloemenweide houden we onze eerste pauze, alvorens te beginnen aan een klim over losse stenen. Het eerste sneeuwveld is er meteen één van minstens 100 meter lang. Aan de overzijde alleen maar gruis en grijze grindsteentjes, met her en der een rode stip, die de route aangeeft. Een stevige, steile klim naar de top volgt, voetje voor voetje kom ik omhoog. Een echte kuitbijter, maar op de top van het Zwieselbachjoch (2868 m) worden we beloond met een uitzicht, waar je alleen maar van kunt dromen: rondom bergen, rotsen, sneeuw, blauwe lucht, een enkel wolkje en beneden in de verte de hut waar we vertrokken zijn. Na de lunchpauze op de top gaan we over het joch aan de andere kant van de berg weer naar beneden. Ook hier is het uitzicht prachtig, puntige bergen, de gletsjer vol ijs, sneeuw en langs de rand grote roodbruin gekleurde stenen, af en toe onderbroken door een sneeuwveld. Over de stenen en door de sneeuwvelden dalen we naar beneden, waar de sneeuw verdwijnt en het ijs overgaat in water. We steken diverse stroompjes over en de temperatuur neemt geleidelijk weer toe. De koeien en paarden genieten van het groene gras en de alpenbloemen kleuren het landschap rood, geel, blauw en paars. Een murmeltier zit in het zonnetje op een paar stenen. We volgen het smalle pad verder naar beneden en komt uit op een breed karrenspoor. In de verte zien we het einddoel van vandaag liggen, de Schweinfurterhütte (2034 m). Na een lange en inspannende tocht kunnen we terugkijken op een prachtige en onvergetelijke dag.

4 juli 2010 Etappe Schweinfurterhütte 2038 m — Längenfeld

De laatste wandeldag begint met een geleidelijke afdaling van 6 km over een breed pad naar Niederthai. Vanaf de hut is het riviertje de Zwieselbach overgegaan in de Horlachbach, welke zich afwisselend links of rechts van je bevindt. Halverwege bij de hut Larstighof is er een klein kapelletje. De Schweinfurterhütte is een zeer geliefde bestemming voor wandelaars en mountainbikers. Onderweg komen we ze dan ook veelvuldig tegen. In Niederthai laten we op het terras van hotel Falknerhof ons de apfelstrudel zeer goed smaken. Dit geeft weer even energie om verder te gaan. We klimmen over een smal pad door het bos. Er moeten meer hoogtemeters overwonnen worden dan we van te voren hadden gedacht. Af en toe hebben we uitzicht op Au en Dorf-Espan in het dal onder ons. Het smalle pad komt uit bij een brede bosweg, waar we de keuze hebben hoe verder te gaan. Of naar Gries, waar de auto staat, naar Längenfeld of naar Dorf-Espan. Aangezien het weer gaat omslaan, kiezen we ervoor om op de brede bosweg verder te gaan naar Dorf-Espan. Enige tijd later zien we in het dal Längenfeld liggen, maar daar gaat nog geen pad naar beneden. We vervolgen het pad en komen langs een Maria-grot, met natuurlijk Maria en een Maria-gebed in een prachtig oud boek. In het dorp aangekomen is de bus net weg, maar een lokale bewoner wil voor ons wel een taxi bestellen. Nog geen 5 minuten later zitten we met zijn allen in de

taxi op weg naar de auto in Gries. De taxichauffeur neemt de haarspeldbochten sneller dan wij 4 dagen geleden hebben gedaan, je kunt merken dat hij gewend is hier te rijden. We worden netjes bij onze auto afgezet en we zitten net in onze auto als het begint te regenen.

Deze 4-daagse huttentocht is een echte aanrader voor als je maar een paar dagen de tijd hebt of als onderdeel van een langere vakantie. Ervaring in het wandelen in de bergen is wel noodzakelijk, zeker voor de etappe van de Winnebachseehütte naar de Schweinfurterhütte.

Algemene informatie:

Winnebachseehütte, 2363 m:

8 bedden, 33 Matratzenlagers, 12 in noodruimte

Telefoon hut 0043 – 52535197, telefoon dal 0043 – 52535966

email: winnebachseehuette@aon.at

Guben-Schweinfürterhütte, 2038 m

20 bedden, 30 Matratzenlagers, 12 in noodruimte

telefoon hut 0043 – 52555702, telefoon dal 0043 – 52555792

Vervoersmogelijkheden:

Met de auto:

De afstand van Utrecht naar Gries in Sulztal bedraagt circa 900 kilometer.

Met de trein:

Vanaf Amsterdam vertrekt de City Night Line naar München, waar u kunt overstappen voor de trein naar Innsbruck. Daar neemt u de regionale trein naar Otztal Bahnhof. Met de lokale bus of een taxi komt u bij het vertrekpunt in Gries in Sulztal.

Met het vliegtuig:

Transavia vliegt van Amsterdam naar Innsbruck. Vanaf de luchthaven gaat u met de bus naar het treinstation van Innsbruck (circa 18 minuten). Daar neemt u de regionale trein naar Otztal Bahnhof. Met de lokale bus of een taxi komt u bij het vertrekpunt in Gries in Sulztal.

GD Star Rating

loading...